

TALENTENKRACHT: 'DE UITDAGING ZIT IN HET KLEINE'

Hoe passen leerkrachten in de klas TalentenKracht toe? Jeannet Katerberg en Gonnie Dijk zijn leerkracht op SBO-scholen de Kimkiel en de Fiduciaschool. Beide scholen zijn op dit moment vindplaatschool. Samen met klassenassistente Anita Buist hebben deze leerkrachten het Talentenkracht Video Feedback Coachingsprogramma gevolgd. In dit interview vertellen zij over hun ervaringen.

‘Iedereen zou eigenlijk moeten zien hoe enthousiast de kinderen over de W&T-lessen zijn’

Wat heeft de deelname aan het onderzoek jullie opgeleverd?

Gonnie: ‘Door deelname aan dit onderzoek heb ik me vooral gerealiseerd wat de grootheid is van één klein proefje. Tijdens de eerste les hadden we een druk en vol programma. Door de coaching werd al snel duidelijk dat een goede les heel klein kan zijn: één proefje is al voldoende om een hele les te vullen. Dit was het omslagpunt: we hebben nooit meer zo’n volle en langdurende les gegeven. Ook bereiden we de les nu niet meer tot in de puntjes voor. We kiezen proefjes en weten de uitkomsten vanaf het papier, maar proberen deze niet van te voren uit. Het is veel leuker als je zelf ook verrast wordt, dat maakt ook dat je minder gestuurde vragen stelt.’

Alle drie de leerkrachten geven aan zich veel bewuster te zijn geworden van de manier waarop ze vragen stellen aan hun leerlingen. Anita: ‘Door deelname aan dit onderzoek heb ik met name geleerd hoe ik meer uit kinderen kan halen, namelijk door de manier van vragen stellen en een afwachtende houding aan te nemen. Ik merkte dat wanneer je kinderen wat vrijer laat, ze ruimte geeft om zelf na te denken en dingen te zeggen, ze met mooie, bijzondere uitspraken en oplossingen kunnen komen.’

Zien jullie ook een verandering bij de leerlingen?

Het valt de leerkrachten op dat de leerlingen enorm enthousiast raken en een enorme betrokkenheid tonen tijdens de wetenschap- en technieklessen. Jeannet: ‘Iedereen zou eigenlijk moeten zien hoe enthousiast kinderen erover zijn. Dat maakte het heel leuk om W&T- lessen te geven.’ Anita geeft aan: ‘Ik denk dat de leerlingen erg nieuwsgierig en enthousiast worden als wij hier weer gaan zitten met een tafel waar van alles op staat.’

Wat is er anders aan de TalentenKracht-manier van werken?

Jeannet, Gonnie en Anita geven aan dat de rol van de leerkracht bij Talentenkracht anders is. In plaats van de leerkracht als iemand die weet hoe alles zit en deze kennis overbrengt aan de leerlingen, is de leerkracht meer een begeleider. Jeannet: ‘Als leerkracht ben je heel erg geneigd om kinderen iets te leren, iets aan ze uit te leggen. Nu gebeurt het omgekeerde: je creëert een situatie waarin kinderen zelf kunnen leren. Dus je zet spullen op tafel en ze gaan ermee aan de slag, terwijl jij ze hierin begeleidt. Dat is een groot verschil denk ik.’

Hoe past de TalentenKracht-manier van werken in jullie onderwijspraktijk, de leerlingen op het Speciaal Basisonderwijs? Vooral vanwege de ervaringsgerichte en positieve insteek is TalentenKracht volgens de leerkrachten een manier van werken die goed aansluit bij het SBO. Jeannet: ‘Ik denk dat het zeker bij deze doelgroep heel erg past. Omdat deze kinderen gewoon veel leren door iets zelf te doen. Ze onthouden het hierdoor gewoon veel beter.’ Gonnie: ‘

Ik denk dat je met de TalentenKracht-manier van werken juist deze kinderen, waarbij niet alles vanzelfsprekend is, kunt stimuleren om de wereld om zich heen te ontdekken. Het draagt ook bij aan hun eigenwaarde. Leerlingen op het SBO kunnen vaak heel goed benoemen wat ze niet kunnen. Deze manier van werken laat zien dat ze het wel kunnen.’ De drie leerkrachten vinden de TalentenKracht-manier van werken heel toepasbaar, ook buiten de wetenschap- en technieklessen. Ze proberen bijvoorbeeld ook tijdens kringgesprekken kinderen te stimuleren om zelf na te denken en zelf dingen te ontdekken.

Afsluitend zeggen Jeannet, Gonnie en Anita dat ze het leerzaam, maar ook vooral heel erg leuk vonden om deel te nemen aan het Talentenkracht Video Feedback Coachingsprogramma. Jeannet: ‘Tijdens de les met het zeepsop waren de kinderen zo enthousiast en betrokken. Daar werd ik zelf ook helemaal enthousiast van. Dat maakt het nog leuker om weer een wetenschap- en techniekles te geven.’

Leerlingen die leren over lichaamsenergie en het transport van voedsel en zuurstof door als rode bloedlichaampjes in het gymlokaal te rennen. Leerlingen die experimenteren met het aanleggen van een gesloten stroomkring, die dit leren weergeven in een technische tekening. Leerlingen die zingen en bewegen als een robot. Via de eigen energiewinkel adviezen uitbrengen. Keuzes op het gebied van energiebronnen kunnen motiveren.